

ването ѝ. Обяснението на този факт е преди всичко в нееднозначната същност на хайдутството и хайдутина, пораждаща и нееднозначно отношение от страна на фолклорното съзнание, въпреки подчертаната им героизация, съотнасяща се повече с времето на Националното възраждане. Но това е потребност, която за определен момент е основен катализатор в ценностната система, стимулиращ нейното обновяване, представляващо своеобразно "презареждане" на етническият код, без чиято самооутвърждаваща се жизненост е немислимо съществуването на етноса.

В настоящото издание са включени 149 предания за хайдути и свързани с хайдути, записани върху територията на Сливенско (разбирано Сливенска област- Сливенска, Котленска, Твърдишка и Новозагорска общини). Записите са правени в различно време и от различни хора- местни жители, читалищни дейци, учители, краеведи, музейни специалисти, научни работници. Към всеки публикуван текст е приложена информация (доколкото е съхранена) за времето на записване, името на записвача и разказвача.

Съзнателно не е приложен географски и именен показалец, тъй като в преданията е налице подробна информация за местностите в района, в който се намират, за мястото им във "фолклорната география", както и за всички личности. Такива показалци биха утежили и без това немалкият обем на изданието.

Систематизацията на текстовете следва условно хронологичния принцип на знанието за хайдутите.

Изданието остава "отворено" с очакване за попълването му с новозаписани предания за хайдути от Сливенско.